שבועת האחיות

נכתב וצויר על ידי ילדי כתה ד'
בית הספר אוילנהוף
בעיירה גרמנית ארלנסיי

מתוך
/http://bambu.maerchenbasar.de

בכפר אחד, בבית ישן והרוס למחצה, חיו פעם שלוש אחיות. הוריהם נהרגו כבר מזמן בתאונה ושלושת הנשים הצעירות ניהלו את המשק שלהן, כפי שרק יכלו. אמנם הן לא יכלו להרשות לעצמן בגדים מפוארים, אך שלושתן היו יפהפיות וגאות בשערותיהן היפות במיוחד.
לבכורה היו שערות אדומות ארוכות סביב פניה הצרות, הצעירה יותר קלעה את שערותיה השחורות בצמה עבה והצעירה ביותר שחררה את שערותיה הבהירות אל הכתפיים.
כולם בכפר התפלאו מיופיין של שלושת הבנות.

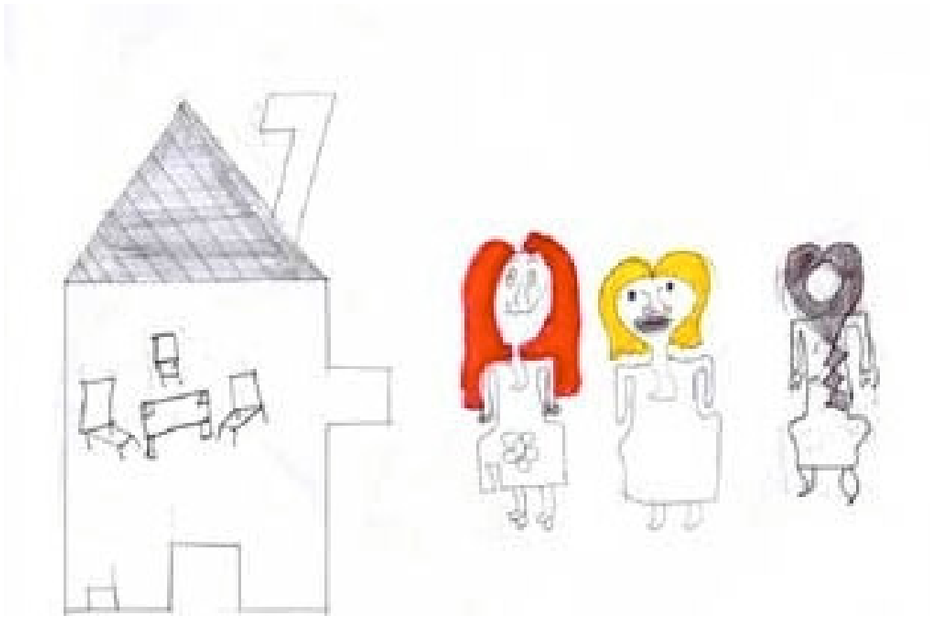

הגברים, אם נשואים ואם לאו, לא עזבו את עיניהם מהן, אך אף אחת מהן לא התעניינה במין הגברי. הן נשבעו זו לזו לחיות תמיד ביחד.
מדי יום ראשון הבנות ביקרו את סבתן, שגרה בבית צנוע בקצה הכפר. הן אהבו את הזקנה ובמיוחד אהבו לשמוע את סיפוריה על זמנים עברו, אותם סיפרה ברצון.
אך לא רק גברי הכפר שמו את עיניהם בבנות, אלא גם אציל אחד שעבר בכפר בחיפוש אחרי כלה מתאימה. וכך קרה שביום ראשון אחד הוא הזדמן בביתה של סבתא וחיכה לאחיות.
כשאלה הופיעו הוא הוריד את כובעו המקושט בנוצת טווס והשתחווה עמוקות.
"יקירות, זה הגרף גושביץ" אמרה להן סבתא הזקנה "מוצאו ממשפחה מכובדת מאוד והוא מחפש לו אישה. חשבתי להציג אתכן לפניו, מאחר שכבר הגעתן לגיל המתאים."

שלושתן הביטו זו בזו בהפתעה. ואז אמרה בכורה "צר לי מאוד, סבתא, אבל אנו לא מוכנות עדיין להתחתן. נשבענו לא להיפרד זו מזו וחתונה פירושה פרידה."
"אתן לא חושבות כך ברצינות" התערב הגרף בדברים "שלוש נשים כל כך יפות ואף אחת לא רוצה להתחתן? אני מוכן למסור את כל הכסף

והזהב שלי לזו שמוכנה לתת לי את ידה."
אך דבר לא עזר. הבנות המשיכו בסירובן וכעבור זמן קצר נפרדו ממנו ומסבתא ועזבו את בית.
גרף גושביץ, שלא היה איש כה ידידותי כפי שהציג את עצמו בבית סבתא, לא היה מוכן להשלים עם החלטת הבנות. הוא רצה באחת מהן, יעלה מה שיעלה לו הדבר. הוא חזר לטירה שלו והתחיל בתכנון. אך כשבערב ישב ליד אחו, האש הבזיקה ופתאום השטן בעצמו עמד לפניו.

"אני רואה שיש לך צרות?" שאל בלגלוג.
"אכן צדקת" ענה הגרף "אני כועס מאוד כי בכל תנאי אני רוצה את אחת מהאחיות לאישה."
השטן גירד את פדחתו וגיחך "אני מכיר דרך כדי לעזור לך. תרצה לשמוע?"
"אמור מיד. אני מוכן לכל דבר כדי לקבל את אחת מהן לאישה."
"טוב. אז תקשיב אדוני הגרף."
למחרת חזר גרף גושביץ לכפר וחיפש את מקום מגוריהן של האחיות. כשראה את הבית שלהן

הביט עליו בפליאה. איך יכולות שלוש נשים צעירות, יפות כל כך, לחיות בבית חווה הזנוח כזה? הוא רצה להיכנס לבית, כשבדיוק אז יצאה הבת הבכורה מהאורווה. קרני השמש נפלו על שערותיה וצבעו אותן בצבעי נחושת. אך למראה האציל היא החמיצה את פניה.
"מה רצונך כאן? האם לא הסברנו לך ברורות שאף אחת מאתנו לא רוצה להתחתן?"
"אנא תקשיבי רגע, לפני שתגרשי אותי מהחצר שלך" אמר הגרף וניסה ללבוש ארשת ידידותית.
"אז דבר!"
"איפה אחיותיך? הביאי אותן כדי שתשמעו כולן מה יש לי לומר."
האישה הצעירה חזרה לאורווה ומיד הופיעו אתה

גם שתי האחרות.
"רציתי להסביר לכן" אמר הגרף "כי אינני סתם נער שאפשר בפשטות כזו לסרב לדרישתו. לפניכן גרף גושביץ שמקבל תמיד מה שמאחל לעצמו, אפילו אם לשם כך יעשה הסכם עם השטן בעצמו". קולו צלצל בחוזקה בחצר.
"ומה הקשר בין שמך ומעמדך להחלטות שלנו?" שאלה הצעירה מהבנות, ששערותיה הבהירות הבריקו בשמש.
"לפניכן הברירה. או שאחת מהן תינשא לי, או ששלושתכן תהפכו מיד לקרפדות!"
"הו! עכשיו יש לך גם כוחות אל-טבעיים" צחקה השנייה והניפה את צמתה השחורה מעל הכתף "אבל אנחנו לא נפול בפח זה. תסתלק מהחצר שלנו ואל תראה את עצמך כאן יותר!" והיא הרימה מולו את קלשון הזבל.
בכעס הסתכל האציל על שלושת האחיות, הסתובב וקרא למרחק "שטן! שטן! תראה את עצמך!"
באותו הרגע הופיע באוויר ענן צהוב מריח בגופרית וכששקע, עמד ליד הגרף איש בלבוש שחור.

"גרף גושביץ, האם קראת לי?" שאל.
לשווא ניסו הבנות לברוח חזרה לאורווה. אף אחת מהן לא יכלה לזוז. הן עמדו כמו דבוקות בדבק חזק

לאדמה.
"אמרתי לכן שיש לי הסכם עם השטן. אז מי מכן מוכנה להיות לי לאישה? או שאתן חושבות עדיין שאינני יכול להפוך אתכן לקרפדות?"
אזי אמרה הבכורה "אם כך, קח אותי לאישה. אני מוכנה להיות הקורבן כדי להציל את האחיות שלי."
"לא! לא!" קראו שתי האחיות אחרות והחזיקו אותה בכוח "אנו מעדיפות להיות קרפדות."
"אז שיהיה כך" צחק השטן ומיד שלושתן הפכו לשלוש קרפדות מכוערות.
"מה עשית!" כעס הגרף "איך אוכל להתחתן עם אחת מהן, כשהן עכשיו קרפדות?"
"זו בעיה שלך" צחק השטן "יש לך רק מוצא אחת. כדי שהן תהפוכנה לנשים אתה חייב לנשק לפחות לאחת מהן". השטן פרץ שוב בצחוק ונעלם בענן גופרית צהוב.

נבוך עמד עכשיו הגרף גושביץ. הוא לא השיג כלום. במקום שלוש נשים יפות עמדו לפניו שלוש קרפדות מכוערות.
"לא!" קרא "לא אנשק לכן. פוי!
השטן, לא!" והוא רץ משם בכעס ובהלה.
שלושת הקרפדות התחילו לדלג אחריו, עד שהגיעו לבריכה קטנה בחורשה ושם קפצו לתוך המים.
מאז חיו הקרפדות בתוך הבריכה. אך יום אחד עברו בחורשה שלושה אחים. כשראו את הבריכה עצרו כדי להשקות את סוסיהם. פתאום שמעו

קולות אדם מהמים. לא מעט הופתעו כשמהבריכה קפצו לפניהם שלוש קרפדות מכוערות.
"מי אתן? ואיך יתכן שאתן מדברות בקול אדם?" שאל אחד הצעירים.
"אנחנו נשים צעירות שהשטן הפך לקרפדות. רק נשיקה יכולה להחזיר אותנו לדמות אנוש."
האחים נרתעו תחילה. אך אז אמר הצעיר שביניהם לאחיו "האם אתם זוכרים איך סבתא סיפרה לנו

אגדה על מלך הצפרדעים? גם שם הפך צפרדע לנסיך. מדוע שלא ננסה. אין לנו מה להפסיד."
הוא לקח את אחת הקרפדות ביד ונישק לה על הפה הרחב והחלק. ובאותו רגע עמדה לפניו בחורה יפהפייה בעלת שער אדום ארוך.
"תודה ששחררת אותי מהכישוף. אולי תעשה זאת גם לאחיות שלי?"
אך את זה הצעיר לא הספיק כבר לעשות. כשאחיו ראו את הפלא, תפסו את שתי הקרפדות האחרות, כל אחד הרים אחת ונישק לה. ומיד גם הן הפכו

לבנות יפות.
לא מעט הופתעו
האחים כששלושת
הבנות עמדו
לפניהם. "איך קרה
שכך כושפתן?" שאל
הבכור.
"זה סיפור ארוך"
אמרה בעלת השער
האדום ויחד עם
אחיותיה סיפרה על
שבועתן לא להיפרד, על השטן ועל הגרף הנבזה.
כשגמרו, קרא הבחור הצעיר ביותר "אני יודע איך
תוכלו להתחתן בלי להיפרד זו מזו. הנה אתן שלוש
אחיות ואנו שלושה אחים שגרים באותו העיר. אם
כל אחד מאתנו יתחתן עם אחת מכן, נוכל לגור
כולנו ביחד ולא להיפרד לעולם!"
רגע אחד הביטו הצעירים אלה על אלה בפליאה.
ואז התחילו לצחוק ולהתחבק.
וכך קרה שבכפר התקיימה חגיגה גדולה ושלושת

הבנות התחתנו עם שלושת האחים ומאז חיו בעיר
באושר ותמיד בצוותא.